

MAHALTA 2011

VI FESTIVAL INTERNACIONAL DE POESIA DE LLEIDA

(del dilluns 28 de febrer al divendres 4 de març)

POETES

Vicent Berenguer (País Valencià)
Rosa Fabregat (Lleida)
Pere Joan Martorell (Illes Balears)

Ignacio Chao (Galícia)
Lorenzo Oliván (Cantàbria)
Álvaro Salvador (Andalusia)

D. Sam Abrams (EUA)
Anna Crowe (Escòcia)
Taja Kramberger (Eslovènia)

* * *

Artistes convidats

J.M. Pou, Jordi V. Pou, Frank Harrison Trio, Meritxell Nus,
Richard Douglas Pennant, C.M. Sanuy, Toti Soler i Eduard Muntada

Organitzen:

**Universitat de Lleida – Aula de Poesia Jordi Jové
Institució de les Lletres Catalanes
Diputació de Lleida
Institut d'Estudis Ilerdencs
Ajuntament de Lleida**

PROGRAMA MAHALTA 2011

Dilluns 28 de febrer

TEATRE DE L'ESCORXADOR. SALA 2

20.00

Pou&Pou fan Poe
(*Inèdits d'Edgar Allan Poe*)
Lectura de **Josep M. Pou**
Fotografies de **Jordi V. Pou**

Dimarts 1 de març

CAFÈ DEL TEATRE DE L'ESCORXADOR

20.00

Open Secrets

FRANK HARRISON TRIO *featuring*
RICHARD DOUGLAS PENNANT & MERITXELL NUS
Frank Harrison (piano)
Davide Petrocca (contrabaix)
Stephen Keogh (bateria)
Richard Douglas Pennant (poemes)
Meritxell Nus (poemes)

Producció i direcció artística: Josep Ramon Jové

Dijous 3 de març

EDIFICI DE LLETRES UdL (pl. Víctor Siurana). Cafeteria

19.30

Inauguració del cicle 'Cafè Lletres'
Lectura i col·loqui dels poetes convidats al Mahalta 2011
Intervenien:
Jaume Barrull, virector de la Universitat de Lleida
Joan J. Busqueta, degà de la Facultat de Lletres
Pere Rovira, director de l'Aula de Poesia Jordi Jové

PUB ANTARES

22.00

Toti Soler & Carles M. Sanuy
Cicle Veus Singulares

Divendres 4 de març

LA SEU VELLA. CASA DE LA VOLTA

20.00

Espectacle poètic

Poetes: Vicent Berenguer (País Valencià), Rosa Fabregat (Lleida), Pere Joan Martorell (Illes Balears); Ignacio Chao (Galícia), Lorenzo Oliván (Cantàbria), Álvaro Salvador (Andalusia); D. Sam Abrams (EUA), Anna Crowe (Escòcia), Taja Kramberger (Eslovènia).

Música:

Toti Soler (guitarra)

Direcció escènica:

Eduard Muntada

JOSEP MARIA POU

Va néixer al 1944 a la ciutat de Mollet del Vallès, a la comarca del Vallès Oriental. Interessat pel teatre des de ben jove va estudiar arts escèniques a Madrid. Des del 1970, quan va començar la seva carrera teatral amb la companyia titular del Teatro Nacional María Guerrero, s'ha posat a la pell de personatges creats per autors tan diversos com Peter Weis, Valle-Inclán, Bertolt Brecht, Sófocles, Pérez Galdós, Arniches, Txékhov, Ibsen, Melgares, Fryan, Moratín, Goldoni, Nieva, Eurípides, Molière o Calderón.

Són molts els premis i reconeixements cultivats al llarg de la seva trajectòria. Entre d'altres cal destacar el premi Nacional de Teatre 2001, de Catalunya, per les seves interpretacions a *Celobert* i *Bartleby l'escrivent*; el premi Teatre BCN al Millor Actor, per *Celobert* (2004); el premi Assaig General al Millor Actor de Teatre, per *Arte* (2001) i el Premi de la Crítica Teatral de Barcelona al Millor Actor, per *Àngels a Amèrica* (1997), *Desig* i *El gallitigre* (1991) i *Amado monstro* (1990). També ha rebut el Fotogramas de Plata al Millor Actor, per *El rei Lear* (2004) i, amb *La cabra o Qui és Sylvia?*, el Premio Nacional de Teatro 2006 i el Premi Max al Millor director d'escena i a la Millor adaptació d'obra teatral.

Al llarg de la seva carrera ha aparegut en produccions no tan sols teatrals, sinó també a televisió i cinema. Un altra de les seves passions ha estat la ràdio, amb programa propi a Radio Nacional durant catorze anys.

Actualment Josep Maria Pou, una de les personalitats de primer ordre del panorama artístic nacional, compagina les seves aparicions a dalt de l'escenari amb la direcció artística del Teatre Goya a Barcelona i del Teatre La Latina a Madrid.

JORDI V. POU

Neix a Lleida al 1968. Comença a fer fotografies a finals dels anys 80, i durant la dècada dels 90 es forma com a fotògraf assistint a diversos cursos i seminaris arreu de l'estat Espanyol amb professors com Koldo Chamorro, Cristina García Rodero, Manel Serra, Manolo Laguillo, Bernard Plossu, entre altres.

El seu treball personal es basa des dels seus inicis en la fotografia intimista en Blanc i Negre, en la majoria dels casos centrada en una temàtica molt urbana, i cada cop més propera. Ha exposat diversos cops a la ciutat de Lleida (IEI, Col·legi Aparelladors, Museu Morera, Periferiart, Centre d'Art La Panera, etc..) i a llocs com Barcelona, Madrid, Andorra, Almussafes, Guardamar, Doña Mencia, etc.. tant en exposicions individuals com col·lectives.

Les seves imatges han estat mereixedores de diversos premis i beques, tant nacionals: 11ª Mostra de Fotografia Jove, Can basté *La República* (BCN), Fotoencontre Almussafes, Jornadas Fotográficas Guardamar, Projecte dMencía, Premi Itirida (anys 97 i 2000) com internacionals: Beca Fundació Young Photographers United.

Aquests darrers anys el seu treball personal ha incorporat el color com a element de treball. D'aquesta nova etapa es la fotografia presentada a "Situació Lleida" l'any 2005, adquirida posteriorment per l'ajuntament de Lleida per a ser inclosa a la col·lecció d'art contemporani de la ciutat, dins el Museu Morera.

El seu darrer projecte kokovoko.info es basa en un fotobloc d'actualització diària, amb fotografies realitzades exclusivament amb un telèfon mòbil. Durant 2010 imatges d'aquest treball han estat exposades a Nova York, San Francisco, Philadelphia, Berlin, Melbourne i Lleida, al centre d'Art La Panera.

Jordi V. Pou viu i treballa com a fotògraf professional a Lleida.

OPEN SECRETS

Open Secrets neix de la trobada entre el trio del pianista anglès Frank Harrison i el poeta del País de Gal·les Richard Douglas Pennant.

Es tracta d'un espectacle amb tres músics de jazz de renom internacional i dos poetes, el mateix Pennant i la lleidatana Meritxell Nus. El concert és el reflex del disc del mateix nom que està a punt de sortir per a la distribució a nivell internacional, produït per Josep Ramon Jové per encàrrec de la prestigiosa productora britànica Cegin Productions.

Harrison és un dels joves talents més destacats del piano de jazz a Europa.

La rítmica que l'acompanya està composta per dos grans instrumentistes: Stephen Keogh a la bateria, amb un currículum que l'ha portat a tocar amb músics com Art Farmer, Chet Baker, Charles McPherson o Peter King; i el contrabaixista Davide Petrocca, alumne del gran Niels Henning Orsted Pedersen i actualment un dels músics més sol·licitats de l'escena europea.

Richard Douglas Pennant és un poeta que parla de l'experiència viscuda i busca en la fórmula del poema-relat l'expressió de les vivències significatives i profundes.

Meritxell Nus és una de les veus més interessants de la jove poesia catalana, amb una llarga experiència damunt dels escenaris, tant en solitari amb la seva veu com acompanyada de músics de diverses procedències.

VEUS SINGULARS

Els poemes de Carles M. Sanuy i la música i les cançons de Toti Soler es fusionen a l'espai de l'Antares en un diàleg inèdit entre aquests dos creadors, dins el cicle "Veus singulars".

CARLES MARIA SANUY

Va néixer a Balaguer el 1959. Ha publicat *Història circular* (1985), *El vast desert* (edició bilingüe català-castellà, amb traduccions de Jordi Virallonga, 1991), *Jardins d'Al-Balaquí* (1987), *Ballo in maschera* (amb il·lustracions de Benet Rossell, 2000), *Els límits de la boira* (plaquette editada en ocasió de la lectura celebrada a L'Horiginal de Barcelona l'octubre de 2004), *Àyera* (carpeta d'autor amb un gravat de Benet Rossell, 2006), *De les llacunes ermes* (2007), *Nadala 2007* (carpeta d'autor amb un gravat de Josep Guinovart, 2007) i *Les ciutats i els homes* (2009).

TOTI SOLER

Cal aturar-se per sentir la bellesa, cal prendre al temps el seu pols de vida per captar la bellesa, cal parar esment a l'ànima de cada cosa per trobar la bellesa. Però si tot és massa vast i difícil hi ha qui ens ho fa proper i senzill. Toti Soler, compositor, guitarrista, músic de poemes i cantant, sent, capta i troba la bellesa al cor de cada cosa i generosament ens l'ofereix en cadascuna de les seves composicions.

Nascut el 1949 a Vilassar de Dalt (Barcelona), va iniciar els seus estudis musicals el 1965 al Conservatori Superior de Música de Barcelona i va ampliar-los el 1969 a l'Spanish Guitar Centre de Londres. Aquesta formació clàssica serà sempre present a la seva obra però no serà ni de bon tros l'única. El 1971 coneix al blues-man nord-americà Taj Mahal i aprenent i compartint l'un de l'altre la mesura del ritme del plor fet música realitzaran plegats diversos concerts. Però el camí de continu aprenentatge tot just comença i captivat per la saviesa gitana del flamenc més pur Toti Soler viatja a Andalusia el 1972 i adquireix i integra a la seva música els aprenentatges rebuts del llegendari guitarrista flamenc Diego del Gastor.

A partir del 1973 la seva vida musical inicia una altre vol. De la mà del poeta, actor i cantant Ovidi Montllor el Toti posa tota la sensibilitat apresada i compresa damunt versos de poetes escollits transformant-los en cançons i recitals que durant vint-i-sis anys ompliran escenaris d'arreu del món, un d'ells el celebrat al mític teatre Olympia de París. La delicadesa, la intuïció, la riquesa musical de Toti Soler és aviat requerida per d'altres artistes de renom internacional, l'any 1980 l'actor i director Ugo Tognazzi li encarrega la composició de la banda sonora de la seva pel·lícula I viaggiatori della sera i aquell mateix any és el geni de Léo Ferré qui troba en els prodigiosos dits de Toti Soler el complement ideal per a les seves improvisades i intenses interpretacions. Així, després de diversos concerts plegats enregistren en un estudi de Milà els discs Léo Ferré: ludwig - l'imaginaire - le bateau ivre.

Fidel a la forma musical que des de fa més de deu anys va descobrir, el 1984 participa a la Bienal de Arte Flamenco de Sevilla 'El Toque' i el 1989 és convidat a participar al

Festival Internacional de Guitarra de Córdoba. Durant els primers anys de la dècada dels 90 el Toti aprofundeix i perfecciona la tècnica flamenca amb el mestre sevillà José Manuel Roldán. El 1994 l'Orquestra Simfònica de les Balears compta amb la seva presència com a solista al Festival de la Cançó Mediterrània a Palma de Mallorca. Consagrat ja com a compositor i intèrpret de la contemporaneïtat que recull tradicions de sons tan diversos Toti Soler accepta el repte de retornar als orígens de la seva formació i participa el 1996 en el VIIè Festival de Guitarra de Barcelona oferint la seva primera actuació pública com guitarrista clàssic en un concert dedicat a J.S.Bach. Aquell mateix any rep el Premi al Millor Disc Català de l'Any per les seves composicions recollides al disc gravat a Suïssa, Lydda. El 1998 compon la música pel muntatge teatral sobre l'obra de l'autor Ramón del Valle-Inclán Farsa y Licencia de la Reina Castiza. Aquest treball li valdrà el Premi de la Crítica Teatral de Barcelona. El 1999 rep el Premi al Millor Disc Infantil de l'any per les seves alegres peces sobre poemes de Miquel Martí i Pol. L'any 2000 Toti Soler enregistra de nou dinou cançons que formen part de la memòria poètica col·lectiva de tot un país, el disc Cançons és el penúltim regal d'aquest mag que sempre sorprèn i captiva amb veu de vellut i so net d'aigua clara. Un disc que retorna al Toti més solitari als cop més el Toti és l'eco transparent i imprescindible d'aquell que lligava cartes i roses i oferia a l'amic els reis i els asos de la més franca i lleial aliança artística i personal.

I en mig d'aquesta, gairebé frenètica, presència escènica, una notícia que arriba donant un senyal de pau i de justícia: el Departament de Cultura la de la Generalitat de Catalunya fa públic l'atorgament a Toti Soler del Premi Nacional de la Música 2005 en la seva 15a edició. Un reconeixement institucional tant just com necessari perquè si encara hi ha algú, al petit país que habita, que té l'atreviment ignorant de no apreciar i admetre entre els més grans aquest músic que parla amb l'ànima al descobert.

Tots tenim solcs dins el cor plens d'arcanes emocions. A pocs però, els és donat el do i la generositat de recollir amb les mans el doll transparent que en ells s'hi poua i donarlo a veure als assedegats de vida, als assedegats d'amor. D'aquests privilegiats en diem poetes, en diem músics. El Toti, poeta que escriu damunt el paper pautat de les sis cordes que sempre l'acompanyen dóna en el seu darrer disc, callat i misteriós, gairebé místic, un doll de llum i d'aire del so més destil·lat que viu i habita en el solc profund de la seva Vida secreta. Una música que no tan sols pot ser escoltada amb l'oïda sinó que demana, també, ser compresa per l'ànima.

Text: Sílvia Amigó

<http://www.totisol.com/>

ELS POETES DEL FESTIVAL

D. SAM ABRAMS

Beckley, West Virginia (EUA), 1952. Llicenciat en hispàniques per la Universitat Autònoma de Barcelona, és poeta, traductor, crític i assagista. És autor, entre altres publicacions, dels reculls de poemes *Calculations...* (1997), *Oda a un ase i altres poemes* (1999) i *Tot el desig a peu de plana* (2002), l'assaig *Tàpies escriu* (2008) i *Tenebra blanca* (2001), la primera antologia del poema en prosa a la literatura catalana contemporània, *T'estimo. Més de cent poemes d'amor i desig* (2002) i *La mirada estrangera* (2005). És coautor de l'antologia temàtica *Generacions* (2001) i amb Joan Margarit ha traduït *Poemas* de Thomas Hardy (2001). També ha publicat *Jo no sóc ningú. Qui ets tu?* (2002), una antologia de poemes d'Emily Dickinson, i *Sagrada Emília* (2005), versions poètiques de Gertrude Stein, i *Vers projectiu* (2006), de Charles Olson. A més, ha traduït i publicat cap a una vintena de volums de poesia catalana moderna a l'anglès. També ha estat el curador de *Poesia anglesa i nord-americana* (1994), *Veure és sentir: Àlbum Ràfols-Casamada* (1994), *Dietaris* de Marià Manent (2000), *Tomàs Garcés* (2001), *El llarg dinar de Nadal* (2000) de Thornton Wilder, *Poesia completa* (2009) de Maria Àngels Anglada i *Autobiografia* (2009) de Charles Darwin. Ha antologat Robert Frost a *Gebre i sol*, traduïts per Josep Maria Jaumà. La seva darrera obra, *Llegir Maragall, ara*, va merèixer el premi Carles Rahola d'assaig el 2010.

VICENT BERENGUER

Banyeres de Mariola, l'Alcoià, 1955. Viu a València. És autor de les obres *La terra interior* (València, 1989), *Imitació de la soledat* (València, 1990), *L'home no confia en la ciutat* (Alzira, 1996) i *Prova d'actor* (Palma, 1999) i és representat, entre altres, en les antologies *Tenebra blanca* (Barcelona, 2001), *T'estimo. Cent poemes d'amor* (Barcelona, 2002), *He decidido seguir viviendo: muestra bilingüe de poesía catalana actual* (Guadalajara, 2004) i *Fe de errantes. Diecisiete poetas del mundo* (Caracas, 2006). Ha publicat traduccions d'Eugénio de Andrade, Rubem Fonseca, Xosé María Díaz Castro i José Cardoso Pires.

IGNACIO CHAO

Pontedeume, A Coruña, 1968. Poeta i editor. És autor dels llibres de poemes *Corazón de segundas partes* (premi Esquíó 1997) i *Taciturno peregrino* (2006), en col·laboració amb els fotògrafs Carlos Puga i Nacho Gómez. Alguns dels seus poemes estan recollits en obres col·lectives com *Negra sombra. Intervención poética contra a marea negra* (2003) o *Madrid, once de marzo. Poemas para el recuerdo* (2004). Treballa com a coordinador del departament de literatura infantil i juvenil de l'editorial Edelvives i ha traduït al gallec més de mig centenar d'obres per a nens i joves.

ANNA CROWE

Poeta i traductora, Anna Crowe viu a St. Andrews (Escòcia). És autora de quatre reculls de poemes i la seva poesia ha estat traduïda al català i al castellà. Ha traduït tres llibres de poesia de Joan Margarit: *Tugs in the fog* (2006), premiat per la Poetry Book Society; *Barcelona, amor final* (edició trilingüe); i *Strangely happy*, de propera publicació. Va traduir i preparar, amb Iolanda Pelegrí, l'edició d'una antologia de poesia catalana, *Miralls d'aigua/ Light Off Water*. Amb altres, va crear *StAnza*, el Festival de Poesia Internacional d'Escòcia, del qual va ser directora artística durant els set primers anys. Ha guanyat dues vegades el Concurs Lliure Peterloo i el 2005 va rebre una Beca de Viatge de la *Society of Authors*. El seu darrer recull, *Paisatge amb figura*, acaba de ser publicat a Mallorca amb gravats de l'escultor felanitxer Andreu Maimó.

ROSA FABREGAT

Cervera, 1933. Ha publicat poesia, novel·la, contes, i nombrosos articles. La seva poesia completa fins al 1993 és aplegada a *Ancorada en la boira. Obra poètica 1953-1993*. Més tard, publica *Cartes descloses* (1998), *Rèquiem per a una poeta* (1999), *El ble i la llum* (2003), *Cauen instants* (2004), *Roses de sang* (2005) i *A la vora de l'aigua* (2008). Entre les seves novel·les destaquen *Laberints de seda* (1981), *La capellana* (1988), *La dama del glaç* (1997), *Sóc l'Iris* (2006) i *Hereus i broadores* (2008). Es va donar a conèixer l'any 1979 amb el poemari *Estelles* (premi Vila de Martorell 1978). És doctora en farmàcia. Va exercir en la indústria farmacèutica i en la farmàcia rural.

TAJA KRAMBERGER

Ljubljana (Eslovènia), 1970. És doctora en antropologia, poeta, crítica, assagista, activista cultural i traductora. Cofundadora i editora de *Monitor HAS-Review of Historical, Social and other Anthropologies*, fins a final de 2010 ha estat professora a la Universitat de Primorska/Littoral de Koper. Ha publicat vuit llibres de poemes, sis en eslovè (*Marcipan* [Massapà], 1997; *Spregovori morje* [Diu la mar], 1999; *Žametni indigo* [Vellut indi], 2004; *Vsakdanji pogovori* [Cada dia parla], 2006; *Opus quinque dierum*, 2009; i *Ustava Republike Slovenije*) i dos traduïts a l'alemany (*Gegenströmung/Protitok*, 2002) i al francès, italià i anglès (*Mobilizacije/Mobilizations/Mobilisations/Mobilizzazioni*, 2004). Ha estat traduïda a diverses llengües i ha participat en nombrosos festivals arreu del món. Com a traductora, ha versionat en eslovè autors com Michele Obit, Neringa Abrutyte, Roberto Juarroz, Tahar Bekri, Anne Talvaz, Juris Kronbergs, Patrick Beurard-Valdoye i Joel Pourbaix.

PERE JOAN MARTORELL

Lloseta, 1972. És llicenciat en Psicologia. Ha publicat els llibres de poesia *Del record contra el temps* (1995, Premi Llorenç Moyà 1994), *Via Crucis* (1996), *La veu del silenci* (1996), *Curs de matèria reservada* (1997, Premi Martí Dot per a Poetes Joves 1996), *La tardor de l'ombra* (1997), *Llibre d'Eros* (1998, Premi de

Poesia de la UIB per a Escriptors Joves 1997), *Breviari de la cendra* (2001), *Llibre de cera* (2005, Premi Viola d'Argent dels Jocs Florals de Barcelona 2004) i *Dansa nocturna* (2007, Premi Joan Alcover Ciutat de Palma de Poesia 2006). Ha publicat contes en volums col·lectius per haver obtingut diversos premis de narrativa i és autor del llibre de narracions *Art de trobar veritat* (2002) i de les novel·les *Nocturn sense estrelles* (Premi Alexandre Ballester 2006) i *Llibre de les revelacions* (2008). Fou membre fundador, juntament amb Jaume Mesquida i Antoni Xumet, de les *Edicions del Salobre*. En l'actualitat és Director General de Cultura del Govern de les Illes Balears.

LORENZO OLIVÁN

Castro Urdiales, Cantàbria, 1968. És autor dels llibres de poemes *Único norte*, *Visiones y revisiones*, *Puntos de fuga* (premi Fundación Loewe), *Libro de los elementos* (premi Generación del 27) i *La noche a tientas*. Dins de l'aforisme i el fragment poètic ha publicat *Cuatro trazos*, *La eterna novedad del mundo*, *El mundo hecho pedazos* i *Hilo de nadie*. Ha traduït John Keats i Emily Dickinson. Va codirigir la revista de literatura i art *Ultramar*. Del 1999 al 2007 va fer crítica literària al suplement cultural d'ABC. Ha estat inclòs en antologies com *Selección nacional*, *La generación del 99*, *Poesía española de ahora*, *La lógica de Orfeo*, *Última poesía española*, *Cambio de siglo*, *La inteligencia y el hacha* o *Las moradas del verbo*.

ÁLVARO SALVADOR

Granada, 1950. És professor de Literatura Hispanoamericana i Espanyola a la ciutat on va néixer. Ha publicat vuit llibres de poemes, entre els quals destaquen *Las Cortezas del Fruto* (Madrid, 1980), *Tristia* (en col·laboració amb Luis García Montero, Melilla, 1982), *El agua de noviembre* (Granada, 1985), *La condición del personaje* (Granada, 1992), el volum antològic *Suena una música* (València, 1996; Sevilla, 2008), *Ahora, todavía* (Sevilla, 2001) i *La canción del outsider* (Madrid, 2009), pel qual va obtenir el premi Generación del 27. Amb Luis García Montero i Javier Egea va promocionar a principi dels vuitanta la tendència poètica batejada com a *otra sentimentalidad*. La seva poesia ha estat inclosa en nombroses antologies i traduïda a diversos idiomes. Ha publicat, a més, dues novel·les, assajos, obres de teatre i un llibre d'aforismes, *Después de la poesía* (Almeria, 2006). El 2007 va rebre el Premio del Tren Antonio Machado pel seu poema "Estación de servicio III".

**EDUARD MUNTADA, director escènic dels espectacles
de Josep M. Pou a l'Escorxador i de la lectura de cloenda a la Seu Vella**

Actor, director i professor de teatre nascut a Lleida. S'ha format a l'Aula de teatre d'aquesta ciutat i en cursos monogràfics amb Joan Ollé, Jordi Messalles, Frederic Roda, Elisa Crehuet, Marcel·lí Antúnez, Xavier Albertí i Xavier Ruano. Ha treballat com actor en els muntatges: L'AIGUA de Jesús Moncada amb direcció de Xicu Masó; RICARD III de William Shakespeare, direcció de Xavier Albertí; ASSASSINS de Shoenberg amb direcció de Ricard Reguant; LES TRAPELLERIES D'ESCAPÍ, de Molière amb direcció d'Artur Trias; EDUARD II de Christopher Marlowe, Bulevard Espectacles; INTENT DE VOL de Javier Pla.

També amb les companyies Teatre estable de Lleida, Zum-zum teatre ha dirigit: EL GEPERUT DE NOTREDAME, LA COMÈDIA DELS ERRORS i FRANKENSTEIN, entre d'altres, i amb La Remoreu ha dirigit també TOM SAWYER i OLIVER TWIST.

Ha dirigit de THE POWER OF PEACE de Xavier Baulies, amb la coral Camerata de Sant Cugat i Carme Sansa, així com INSTINT MOZART, amb la coral Camerata de Sant Cugat, Pere Arquillué, Mercè Pons i Increpación danza; i UNA FANTASMA COM N'HI HA POQUES de Màrius Torres, i l'òpera infantil LA GÀBIA DAURADA de David Esterri.

És director escènic de les cinc primeres edicions del festival internacional de poesia Mahalta de Lleida.

Actualment interpreta l'obra *Pedra de Tartera*, al Teatre Nacional de Catalunya.